

opusdei.org

Poselství sv. Josemarie Escrivy - Prostě být svatým

Ke svatořečení zakladatele
Opus Dei.

06.12.2002

Kdo zvítězí,

toho učiním sloupem v chrámě svého
Boha

a chrám již neopustí;

napišu na něj jméno svého Boha

a jméno jeho města,

nového Jeruzaléma... Zj. 3, 12

Jak krásná je naše katolická víra!

Splňuje všechny naše touhy,

uklidňuje mysl

a naplňuje srdce nadějí.

sv. Josefmaria Escrivá, Cesta, 582

Nedávno jsem na mši svaté stál v plném kostele za sloupem. Záviděl jsem - tentokrát ne těm, kdo měli lepší místo - záviděl jsem tomu sloupu. Měl jsem příležitost důkladně si ho prohlédnout - masu kamene nesoucí klenbu, jemně zvráskněný povrch... jednu součást stavby chrámu dokonale plnící svůj účel... a náš přislíbený úděl.

Světcí, mezi které byl v neděli 6. října 2002 papežem Janem Pavlem II. zařazen sv. Josefmaria Escrivá de

Balaguer, mají společné právě to, že ze sebe nechali bez velkého odporu prvotřídním kameníkem Duchem Svatým vytesat sloupy podobné tomu mému. Nesli chrám církve již za svého života a ještě daleko pevněji jej nesou nyní svojí službou v nebi... To je jistě poetická představa, ale poněkud vzdálená možnostem nás normálních... běžných... tuctových... učitelů, zdravotních sester, účetních, otců a matek, zamilovaných a ustaraných... zkrátka katolíků. My tak nanejvýš mícháme maltu.

Anebo je to jinak? Co když je celý vtip svatosti právě jen v tom "neklást odpor"? Pokud je to tak, a pokud to záleží jen na mně, proč by to mělo být nemožné? Mé svatosti neklade odpor moje žena či zaměstnání, vnější okolnosti mého života, ale mé nemocné srdce. Když vstoupím do klauzury, své srdce nenechám za dveřmi.

Poselství sv. Josefmaria, materializované v jím založeném Opus Dei, říká v podstatě toto: Můžeš dosáhnout svatosti právě na tom místě, kde teď jsi, a můžeš získat svatost naprosto prvotřídní, stejně radikální, jako kdybys žil v kartouze. Nebude to snadné, ale je to naprosto reálné. Jen je třeba se rozhodnout a pak vytrvat. Personální prelatura Opus Dei ti v tom ráda pomůže. Jsou ovšem i jiné cesty.

Práce jako cesta ke svatosti

Buď pevný. - Buď mužný. - Buď muž. -
A pak... buď anděl. (Cesta, 22)

Cestou k vlastnímu posvěcení je práce. V rozhovoru pro The New York Times v roce 1966 to svatý Josefmaria popsal takto: "Pán přivedl Opus Dei k životu roku 1928, aby křesťanům připomněl, že, jak se píše v knize Genesis, Bůh stvořil člověka, aby pracoval. Přicházíme, abychom znovu upozornili na příklad Pána

Ježíše, který po třicet let pracoval v Nazaretě jako řemeslník. V

Ježíšových rukou se práce - a stejně je tomu s prací, kterou vykonávají miliony lidí na celém světě - mění v božské poslání, ve výkupnou činnost, v cestu spásy.

Duch Opus Dei připomíná nádhernou skutečnost - po staletí mnoha křesťany zapomenutou -, že každá poctivá a vznešená lidská práce se může proměnit v božskou činnost. Při službě Bohu není nedůležitých prací: všechny mají velký význam.

Aby člověk mohl milovat Boha a sloužit mu, nemusí dělat zvláštní věci. Po všech lidech bez výjimky Kristus chce, aby byli dokonalí, jako je dokonalý jejich nebeský Otec (Mt 5, 48). Být svatý pro velkou většinu lidí znamená posvěcovat svou práci, posvěcovat se ve své práci, posvěcovat druhé prací, a tak se na

cestě svého života setkávat s Bohem." (cit. z knihy Rozhovory s mons. Escrivou de Balaguer, Cesta, 2002)

Posvěcovat svět zevnitř

Musíme dobýt pro Krista veškeré ušlechtilé lidské hodnoty. (Výheň, 682)

Escrivova staronová myšlenka povolání ke spolupráci na dokončení Božího stvoření je překvapivě hluboká a má obrovskou vnitřní sílu. Jejím důsledkem je radikální přitakání světu, láska k přírodě, k práci, ke vzdělání a vědě a obrovská úcta k lidské svobodě ve všech oblastech, které nejsou v nauce církve definovány jako závazné. Řečeno lapidárně: V Opus Dei nikdo nepozvedne obočí, protože volíte nějakou stranu, nikdo se nepohorší, jestliže jste pro nebo proti EU, nikdo vám nevyčte, že cvičíte karate, nikdo vás nenapomene za kouření. S

nepříliš velkou nadsázkou: Pluralita názorů ve všem, co není posvátné, je posvátná.

Cíl

Vidíš-li svoji cestu jasně před sebou, následuj ji. - Proč nesetřeseš zbabělost, která tě brzdí? (Cesta, 903)

Smysl existence Opus Dei jako instituce je velice prostý - poskytnout dobré duchovní vedení na cestě ke svatosti každému, kdo o to projeví zájem. Není třeba se stát členem. Každému, kdo přijde do některého z center Opus Dei, je k dispozici kněz, který se na požádání může stát stálým duchovním průvodcem. Pro zkušeného katolického laika je často překvapivé zjištění, že kněží Opus Dei (kteří zde žijí stejné povolání jako laici a posvěcují se stejným způsobem - dokonalým vykonáváním své práce) jsou zde cele ve službě posvěcení laiků. Laici tedy nejsou ani v nejmenším považováni za

pomocníky kněží, tento přístup je duchu Opus Dei naprosto cizí.

K první návštěvě se výborně hodí např. asi tříhodinové rekolekce, které probíhají jednou měsíčně. Pozor si dejte pouze na to, že ženská a mužská větev jsou dvě téměř zcela nezávislé organizace a jejich centra jsou jinde. Jako ženatý člověk považuji tuto skutečnost za velkou výhodu a moje žena také. Kontaktní informace můžete najít na stránce www.opusdei.org.

Formace

Spolehni se na své Boží synovství. Bůh je Otec, tvůj Otec, plný něhy a nekonečné lásky. Nazývej ho často Otcem a řekni mu o samotě, že ho miluješ, že ho vroucně miluješ a cítíš hrdost i sílu proto, že jsi jeho syn. (Výheň, 331)

Vlastní formace je velmi intenzivní, asketická i teologická, a zcela

přizpůsobená potřebám laického stavu a specifické duchovní cestě Opus Dei. Její rychlost odpovídá možnostem konkrétního člověka. Vychází z vnitřního postoje Božího synovství. Základem modlitby je rozjímání vlastními slovy - prostý rozhovor s Otcem. Důležité místo zde má také růženec a duchovní četba. Základem života jsou svátosti. Členové Opus Dei denně přijímají Tělo Páně a jednou týdně se zpovídají, ale k takové intenzitě svátostného života je třeba postupně dorůst.

Vzdělání

Strašná osoba: ignorant a zároveň neúnavný pracant. Zachovej si prosím, i když zestárneš, touhu nechat se stále formovat. (Brázda, 538)

Poskytované teologické vzdělání je systematické a důkladné, vychází z bible, z katechismu, z koncilních

dokumentů, z papežských encyklik a z učení sv. Escrivy. Ó nikoliv, není to vůbec nuda! A pokud někdo má rád spiklenecké teorie o údajně podezřele rychlém průběhu kanonizace sv. Josefamarii, zde je celé tajemství: Opus Dei realizuje II. Vatikánský koncil stejně usilovně a s podobnými důrazy jako Jan Pavel II. Je zde takřka intimní sepětí - koncil, papež a sv. Josefmaria jsou "jedné krve", hovoří o tomtéž, často i velice podobnými slovy. Můžete třeba porovnat koncilní dokument Gaudium et spes, papežův list Christifideles laici a Escrivovu knihu "Boží přátelé" - je to tatáž zpráva.

Personální prelatura

Ty..., pyšný? - Na co? (Cesta, 600).

Mnohá křesťanská hnutí jsou určena primárně lidem, kteří jsou nějakým způsobem vyjímeční nebo stojí nějakým způsobem "na okraji". Opus Dei se těmito lidem neuzavírá (např.

řada jeho aktivit má charitativní charakter), ale v první řadě je určeno pro normální lidi, pro většinu, která podle koncilu už v 21. století nesmí být "mlčící". Není divu, že Jan Pavel II. nazval sv. Escrivu "světcem obyčejného".

Normalita je zdůrazněna i církevně-právní formou Opus Dei. Jedná se o personální prelaturu s individuálním členstvím podloženým dvojstrannými smlouvami mezi prelaturou a členy. Nejsou zde tedy řeholní sliby. Organizace dosáhla tohoto statutu, umožněného II. Vatikánským koncilem, až po zakladatelově smrti, ale zcela v souladu s jeho přáním. Často opakoval, že Opus Dei (které bylo za jeho života sekulárním institutem) není poslední fází přibližování řeholníků světu. Tato životní forma není odvozena od stavu dokonalosti, není v úzkém smyslu eschatologická. Vyrůstá zdola, je jaksi "zakořeněna v

zemi". Nikoho nevyvádí z jeho stavu a místa, každý zůstává plnohodnotně začleněn ve své diecézi. To se týká i diecézních kněží, kteří mohou žít totéž povolání v Kněžské společnosti Svatého kříže. Jeden typ členství, tzv. "spolupracovník Opus Dei" je určen dokonce i pro nekatolíky a příslušníky nekřesťanských náboženství.

Neměnit své povolání, změnit své srdce

Kéž bys získal - a ty je chceš získat - ctnosti oslíka! Je pokorný, tvrdohlavý, věrný, pilně a vytrvale pracuje, kráčí sebejistě, a má-li dobrého pána, dokáže být vděčný a poslušný.
(Výheň, 380)

Častým omylem - vedle mnoha jiných - je, že Opus Dei jde o moc - o posílení vlivu laiků v církevních strukturách nebo o nějakou formu světské moci. Není to tak. Opus Dei jde výhradně o svatost každého jeho člena i mnoha

jiných. Není třeba někam pronikat - vždyť křesťané už všude jsou. Jde o to, aby katolíci, křesťané a lidé dobré vůle na jakémkoliv místě a v jakékoliv situaci žili co nejlépe, vydávali svědectví všelidským hodnotám a ukřižovanému Kristu s obrovskou láskou ke každé duši. Stejně jako v prvotní církvi tak budou kvasem - aniž by museli něco na svém postavení měnit.

Prostě být svatým

Povinností každého křesťana je přinášet do všech končin země světlo a štěstí, v křížové výpravě plné síly a radosti, která by znovu rozhýbala i srdce zarmoucená a zkažená a pozvedla je k Němu. (Brázda, 92)

Sloupům nemusíme závidět. Můžeme jimi prostě být - růst jako libanonské cedry k nebesům, s kořeny u vodního toku, i v době sucha přinášet plody. Opus Dei je jenom jednou z mnoha cest - cestou

skrytosti Nazareta, cestou vznešené spolupráce s Otcem Stvořitelem, cestou práce, která není pokáním, ale oslavou Boží velkorysosti. Je to cesta, která je tady, hned za nejbližším rohem, pro každého, kdo nehledá realizaci sebe, ale realizaci Boží vůle.

Magazin Christnet.cz 10.10.2002

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
poselstvi-sv-josefamarie-escrivy-proste-
byt-svatym/](https://opusdei.org/cs-cz/article/poselstvi-sv-josefamarie-escrivy-prostebyt-svatym/) (01.04.2026)